

ירד אתמול גשם
בבוקר ירד.
אחרי הצהרים ירד.
בלילה גם ירד.
בחורף יורד גשם.

גשם זה כייף
גשם זה טוב
גשם זה ברכה לילדים בשלוליות,
לאיכרים בשדות,

אתמול ירד גשם
אבל אתמול, השמים בכו
הם בכו חלש, והם בכו חזק
הם בכו
ואיתם כל עמ"י

אני גרה בקרית ספר
הייתי אתמול בלוויה
יצאתי מהבית עם מעיל, בלי מטריה,
אז שמתתי תיכובע על הראש
יצאתי והלכתי לכיוון רחוב שדה חמד
וכל הדרך פגשתי באנשים
אנשים עם כובע על הראש
וראש למטה
למעלה, השמים בכו

עמדנו שם
הרבה נשים ובנות

עמדו שם המון גברים
הכוללים של הערב, לא למדו בהם
אתמול
השעה הזו שקודשה בריך הוא כל כך
אוהב
שעה שבה רק מק"ס
יש כל כך, כל כך הרבה תורה
תורה של 'סיידר שלישי'
תורה של מעבר!
עמדו שם המון גברים
לא היה כולל ערב
הייתה לויה.

הייתה לויה של שתי קורבנות ציבור,
קורבנות של ק"ס,
קורבנות של כל הציבור שלנו
קורבנות של עמ"י!
קורבנות של נענוע
של אבא,
שכל כך אוהב...
וויתר על התורה של סיידר שלשי
כדי שאנחנו נתעורר

קורבנות של בעל- בחור צעיר הוא אולי
בן עשרים וארבע או חמש...
הוא התחתן לפני שנתיים וארבעה
חודשים ויש לו תינוק דניאל בן שמונה
חודשים
והוא עמד שם

ובכה
ובכה

ואז אמר
רחלי----
ובכה...

הוא דיבר כמו גיבור
הוא דיבר כמו ענק
הוא לא דיבר כמו בן אנוש הוא דיבר כמו
מלאך
ואם הייתן רואות אותו שבוע שעבר
ברחוב..
לא יודעת אם הייתן חושבות על
מלאכים...

עמד שם אבא
לבחורה בת 27
בחורה עם צרכים מיוחדים
נשמה אחרת שונה יקרה כל כך
הוא עמד וסיפר שהיא יצאה מהבית
והוא ליווה אותה לתחנה
אח"כ התקשר לזמן אמת לדעת מתי
האוטובוס הבא ואמרו לו חמש דקות
אז הוא התקשר לרוחמה שלו ואמר לה:
רוחמה עוד חמש דקות האוטובוס שלך
יגיע.
והוא הגיע.
והיא עלתה עליו
ואח"כ עלתה לשמים.

עמד שם הרב קסלר- רב העיר
ופתח ב: תחשבו מה היו שם באותן

רגעים
כמה צרחות
כמה כאב
כמה ייסורים
כמה חיל ורעדה
כמה שאגות
כמה יללות

תחשבו רגע,
תחשבי,
תחשבי על השנייה הזו
שבריר שניה של אוטובוס שמחליק
ועף באוויר
ונוחת הפוך על גדר ביטחון נמוכה
שמוחצת שתי נוסעות למוות
כי הן פשוט ישבו שם ונסעו לירושלים
תחשבו על נשים בהריון,
על תינוק שישב על אימא,
תחשבו על הגברים מקדימה אברכים או
יהודים טובים שעובדים לפרנסתם
תחשבו על בחורים שחזרו לשבת הביתה
מהישיבה ועלו ביום ראשון מיד אחרי
שחרית על האוטובוס
תחשבו על הילד הטיפוסי החמוד
והתמים הזה של ק"ס שנסע עם אימא
ליום כייף לירושלים
וסיים אותו בחדר טראומה בהר
הצופים.....
וכולם בכו

אח"כ דיבר הרב זיכרמן הרב של שכונת
ברכפלד
וכולם בכו

אח"כ דיבר אברך חשוב משיבת כנסת
ישראל שבק"ס - השיבה של ר הלל זקס
זצ"ל
שכולנו

כל מי שחי קרוב לישיבה הזו
כל מי שחי קרוב לאיש הגדול הזה, שעוד
זכר ת'חפץ חיים כסבא
עוד מרגישים יתומים מאז שנפטר מאתנו
בפתאומיות נוראה לפני כחמש שנים
וכולם בכו

הוא סיפר- אותו אברך, שהוא היה
אתמול בישיבה,
והוא למד
למד עם הרב הלל גוטמן שנשאר אבא
ליתום קטן
והם למדו
פשוט
כמה פשוט
ישבו מול הגמרות
סיידר ראשון
הראש נקי

ואז הגיעו דיבורים ושמעות
ומאד מהר התברר הכל, כי ר' הלל גוטמן
ידע באיזה אוטובוס אשתו נוסעת,

ויש רק אחד כזה מכיוון לק"ס לגבעת
שאול
וכשזה היה וודאי, וכשזה היה רשמי
אמר ר הלל גוטמן לאותו אברך-ר' יעקב
פוקסבורמר שהספיד
אתה יודע מה רחלי הייתה אומרת אם
הייתה פה עכשיו?
היא הייתה אומרת שזה מה שהקב"ה
עשה אז זה טוב לנו.
ככה,
פשוט,
פשוט בדיוק כמו שהוא ישב בבוקר ולמד
גמרא עם כוס קפה ביד,
פשוט בדיוק כמו שסיפר אח"כ הבעל
הצדיק ר' הלל גוטמן
שהוא רצה לצאת לפרנס
קצת
ויקבע עיתים
ויחזיק חזק
ולא יעזוב ת'לימוד
אבל קצת יעזור.. כי צריך כסף
אז היא עשתה עוד חוג, ונשארה ללמד
עוד שעה..
ואתה תשב בכולל! כי אתה צריך ללמוד!
ואולי גם תהיה ראש ישיבה ותעמיד
תלמידים!..
לא מגזימים בהלוויות, וביחוד לא בזו..
פשוט אין צורך,
הנסיבות והמקרה מספיקים טרגיים, כדי
שכולם יבכו

אבל זו האמת,

אז הוא סיפר

הוא סיפר על אישה גדולה! הוא סיפר על

הערכה! על אהבה!

הוא סיפר ואז עצר,

ואמר..

רחלי---

וכולם בכו

הוא סיפר על אמונה אמתית! על אמת

חזקה, כל כך חזקה!

סיפר שהלכה ללמוד באופקים רק כי

חיפשה יותר

כי רצתה מעבר,

סיפר על בחורה אצילת נפש ואצילת

מידות

על אישה חזק שהחזיקה גם אותו

סיפר על לחיות עם אבא שבמים בכל רגע

ממש

להכניס אותו לתוך החיים

סיפר על אישה,

שהיה ברור לו,

שאם בחורה עם צרכים מיוחדים נפטרה

וגם זו שישבה לידה במושב

אז,

אז הוא ידע שזו רחלי,

כי זה כזה רחלי לשבת ליד בחורה כזו

כי כשהם היו מטיילים

והיא הייתה רואה ילד כזה היא הייתה

מחבקת ואומרת יפה שלום

גם אם הוא לא החזיר ולא סמפט בכלל

וכשהוא אמר לה עזבי, היא הייתה

אומרת לו שיש נשמה ענקית שם בפנים

הוא סיפר שהיא אמרה לו כל הזמן

וזה פשוט היה משפט כזה שלה,

ושאפילו בשבת באחרונה היה אמרה לו

שתזכור, שהנשמה שלנו ראתה את כל

מה שתעבור לפני שהיא ירדה לעולם,

הכל! והיא רצתה לבוא לפה, היא אמרה

כן!

ואם היא אמרה כן, היא ידעה על מה, אז

כנראה שיש בנו כוחות!

זה אנחנו בחרנו זה! זה אנחנו הסכמנו!

וזה העבודה שלנו בעולם הזה!

סיפר על נתינה..

וכולם בכו...

אני מכירה אותה

פעם כשהייתי קטנה היו לי שכנות בדלת

מולי, בחורות גדולות כאלו,

שהיו לוקחות אותי ואת אחותי בכל ליל

שבת

לחברות שלהן הגדולות

והינו אומרות תהילים

שמה

ברחוב מרומי שדה 5

הם גרים בקוממינוס- קרקע ויש להם

חצר

ואח"כ היה צריך לעלות את כל המדרגות

ברגל

הינו מגיעות ואמרות תהילים

רחלי----

אני לא אשכח אותך

זוכרת אותך, פשוט זוכרת אותך אומרת

בקול את "המה קמו ונפלו ואנחנו קמנו

ונתעודד..

אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה'

אלוקינו נזכיר"

וכמה סימבולי וכמה סימלי

שזה מה שאני זוכרת ממך,

אבל גם את המבט והחיוך שלך,

אבל לא זה מה שרציתי לספר

רציתי לספר מה אני הרגשתי שם אתמול

עם מעיל וכובע..

והרבה נשים ובנות

נשענות על הקיר הצדדי של הבית הכנסת

המרכזי בק"ס

והשמים שבכו עלינו...

רציתי לספר על שתי אמבולנסים שחנו

לידנו,

שתי אמבולנסים של זק"א

על שתי אימהות ענקיות שעמדו שם

וליווה את הבנות שלהן

למרות שזה הפך העולם

ילדים מלויים הורים, לא הורים מלויים

ילדים- הרב זיכרמן אמר...

רציתי לספר על אדם גדול שליווה בת

מיוחדת שעשרים ושבע שנה הוא מתמסר אליה,
בכל נפוש וגופו,
וכשהוא פותח ת'הפסד הוא מבקש סליחה ושהוא לא יאריך כי אנשים עומדים על הרגלים וקר וגשם..
הוא ביקש סליחה ולא האריך כי יש משהוא
יש בנ"א שאולי כואבות להם הרגלים הוא עומד ברוחות, וקר קצת, וגם יורד גשם...

לספר על בעל צעיר שרק שנתיים וארבע חודשים טעם את טעם החיים האמתיים את טעם השלמות,
היה לו כיף בשנתיים האלו!!
הייתה לו אישה, הייתה לו נשמה שלמה!
היה לו ילד שהוא שלו ושלה,
וכשהוא עומד וסופד לאשתו,
ביום שהוא קובר חלק ממנו,
הוא מודה להורים שלה,
הוא מנתם את המשפחה השכולה השנייה
הוא שואל שאלות
הוא לא צורח כמו איזה..
הוא עומד, בוכה, קשה לו,
ואומר שהוא שמח כי יודע שטוב לה

אבא,
אנשים נמצאים בקושי הכי גדול שבחיים שלהם הכי!
שהקב"ה לא יעמיד אף אחד בכזה מקום!
אף אחד בכזה ניסיון!
והם אומרים, רגע,
יש כאן עוד מישהוא וגם לו כואב..
חזק.
ויכול להיות שאפילו רק כואבות לו הרגלים.

אבא,
כשהשמים בכו אתמול,
נכון אמרת למלאכים "חזו בני"
תראו תילדים שלי,
אני אכאיב להם, אני אנענע אותם,
אבל הם יבקשו סליחה כי יש כאן עוד מישו, ויורד גשם וגם קצת קר
אבא עמדתי שם בכיתי על טרגדיה,
בכיתי על אלמן ועל תינוק יתום
בכיתי על הורים שנתנו הכל וברגע..
בכיתי על פצועים,
בכיתי על מכה לעם שלנו
בכיתי על עצמי
אבל אתה היית גאה נכון!!

החיים ממשיכים,

אנחנו צריכים ללמוד,
לבדוק את עצמנו,
להתקדם, לא להישאר באותו מקום,
לעילוי נשמתם,
ובשביל עצמנו,
ותאמר די לצרות שלנו,
אבא,
ותביא לנו משיח
תגלה את כבוד מלכותך
תפסיק ת'כאב בעולם הזה
כי זה נורא,
לשמוע אבא שבוכה על בת
ולחשוב על יתום בן שמונה חודשיים
בגלל שאנחנו אוהבים אותך
ומאמינים בך חזק!
משתדלים לפחות...
"גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון"
ושואלים למה?
ועונים-
כי על הבית השלישי כל כך הרבה אנשים התפללו ומתפללים
ביקשו ומבקשים
כל כך הרבה בוכים
כל כך הרבה דמעות
אבא
השמיים בכו אתמול
וכולם בכו....